

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 40C/92/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1416205617
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Kubiš
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2017:1416205617.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV sudcom JUDr. Michalom Kubišom v právnej veci žalobcu: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., so sídlom Karadžičova 8, 821 08 Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Karadžičova 8, 810 00 Bratislava, proti žalovanému: C. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom J. - T. E., o zaplatenie 677,35 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 497,49 eura spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 497,49 eura od 05.07.2013 do zaplatenia, a to do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd žalobu vo zvyšnej časti zamietá.

II. Žalobca má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46,90 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130) sa žalobou doručenou súdu dňa 17.06.2016 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 677,35 eura s príslušenstvom z titulu nesplatennej pôžičky. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že so žalovaným uzatvoril dňa 30.05.2012 zmluvu o pôžičke č. XXXXXXX, na základe ktorej mu poskytol pôžičku vo výške 1 011,96 eura. Žalovaný sa zaviazal pôžičku splácať v pravidelných 36 mesačných splátkach v sume 28,93 eura. Do dnešného dňa žalovaný uhradil sumu 202,51 eura. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku riadne a včas, dňa 26.06.2013 ho vyzval k okamžitej úhrade všetkých splátok jednorazovo. Do dnešného dňa však žalovaný dlžné splátky neuhradil.

2. Uznesením č.k. 40C/92/2016-24 zo dňa 23.01.2017 súd pripustil, aby do konania na miesto pôvodného žalobcu vstúpil terajší žalobca (spoločnosť Intrum Justitia Slovakia, s.r.o.).

3. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

4. Súd na prejednanie veci samej nenariadil pojednávanie s poukazom na § 297 písm. b) zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), nakoľko v predmetnom prípade išlo o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán neboli sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšovala 1 000 eur. V nadväznosti na to súd súlade s § 219 ods. 3 C.s.p. v zákonnej lehote oznámil na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu verejné vyhlásenie rozsudku na termín 09.11.2017.

5. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

5.1. Dňa 30.05.2012 spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. uzavrela so žalovaným zmluvu o poskytnutí pôžičky (č.l. 3 spisu), na základe ktorej poskytla žalovanému pôžičku vo výške 700 eur s tým, že žalovaný sa zaviazal pôžičku splácať v 36 mesačných splátkach po 28,11 eura, celková suma pôžičky predstavovala 1 011,96 eura, ročná úroková sadzba 29,02 %, RPMN 29,02 %, priemerná RPMN 46,52 %, celkové náklady spotrebiteľa 311,96 eura, termín konečnej splatnosti 5/2015. Listom zo dňa 26.06.2013 (č.l. 6 spisu) spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vyzvala žalovaného na okamžitú úhradu všetkých splátok vo výške 853,42 eura jednorazovo najneskôr do 3 dní od doručenia listu. Z prehľadu splátok a úhrad (č.l. 7 spisu) súd zistil, že žalovaný uhradil spolu 202,51 eura. Listom zo dňa 30.09.2016 (č.l. 22 spisu) spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. oznámila žalovanému, že pohľadávku zo zmluvy o pôžičke postúpila na žalobcu.

6. Po právnej stránke súd vec posúdil nasledovne:

6.1. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy o poskytnutí pôžičky (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

6.2. Podľa § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, 5a).

6.3. Podľa § 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

6.4. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

6.5. Podľa § 9 ods. 2 písm. f), k) zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

6.6. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

6.7. Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „O.z.“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

6.8. Podľa § 52 ods. 3 O.z. dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

6.9. Podľa § 52 ods. 4 O.z. spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

6.10. Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „O.z.“) veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

6.11. Podľa § 524 ods. 2 O.z. s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

6.12. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta O.z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

6.13. Podľa § 517 ods. 2 O.z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

6.14. Podľa § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy) výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

7. Z predložených listinných dôkazov mal súd za preukázané, že pôvodný žalobca (spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s.) uzatvoril so žalovaným zmluvu o poskytnutí pôžičky, ktorá spĺňa všetky znaky zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b) v spojení s § 3 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, keďže pôvodný žalobca poskytol žalovanému úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti (ako to vyplýva z výpisu z obchodného registra pôvodného žalobcu) a zároveň žalovaný nekonal v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania (v tejto súvislosti nebol tvrdený ani preukázaný opak). Uzatvorená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1, 3 a 4 O.z., ktorá má podobu štandardnej formulárovej zmluvy typickej tým, že sa uzatvára vo viacerých prípadoch opakovane a žalovaný ako spotrebiteľ vzhľadom na jej formulárovú predtlač, jej obsah nemohol žiadnym podstatným spôsobom ovplyvniť. Poskytnutý úver je úverom spotrebiteľským v zmysle § 2 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch, z čoho vyplýva, že uzatvorená zmluva musí okrem všeobecných náležitostí spĺňať aj osobitné (sprísnené) náležitosti ustanovené v § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Po preskúmaní uzatvorenej zmluvy však súd zistil, že tomu tak nie je. Zmluva o poskytnutí pôžičky zo dňa 30.05.2012 totiž neobsahuje údaj o dobe trvania zmluvy a termíne konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ zákona o spotrebiteľských úveroch) a údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky (§ 9 ods. 2 písm. k/ zákona o spotrebiteľských úveroch). Pokiaľ ide o údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, v zmluve je uvedené iba 5/2013, čo však nemožno považovať za dostatočne konkrétne vymedzenie termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru musí byť totiž vyjadrený konkrétnym dátumom (s uvedením dňa, mesiaca a roka), aby spotrebiteľ jednoznačne vedel, kedy má vykonať poslednú úhradu bez toho, aby sa vystavil hrozbe sankcie v prípade nedodržania tohto termínu, a to iba z toho dôvodu, že pôvodný žalobca (ktorý zmluvu vopred jednostranne formulárovým spôsobom predpripravil) tento termín nevymedzil dostatočne určito (porov. rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/2/2015 zo dňa 14.07.2015, rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 16Co/267/2015 zo dňa 18.02.2016, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012). Pokiaľ ide o údaj o výške, počte a termínoch splátok v rozdelení na istinu, úroky a iné poplatky, okrem toho, že v zmluve nie je vôbec uvedený ani len termín splatnosti jednotlivých splátok, v zmluve je uvedená iba výška mesačnej splátky (28,11 eura), z čoho však nie je možné zistiť, koľko z nej predstavuje samotná istina, koľko úrok a koľko iné poplatky. Zákonom stanovené členenie splátky na istinu, úroky a iné poplatky nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň, aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať aj také nároky, na ktoré nemá právo (porov. napr. rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 11Co/102/2013 zo dňa 15.05.2013, rozsudok Krajského súdu Trenčín sp. zn. 6Co/523/2014 zo dňa 25.06.2014, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15Co/203/2015 zo dňa 15.04.2015, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 5Co/214/2016 zo dňa 28.06.2016, rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 17Co/2/2015 zo dňa 14.07.2015, rozsudok Krajského súdu Košice sp. zn. 10Co/265/2015 zo dňa 30.11.2015, rozsudok Krajského súdu Žilina sp. zn. 10Co/443/2015 zo dňa 29.01.2016, rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012, rozsudok Okresného súdu Čadca sp. zn. 16C/297/2014 zo dňa 23.06.2015, rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 6C/154/2015 zo dňa 24.04.2015, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 11C/70/2015 zo dňa 05.05.2015, rozsudok Okresného súdu Svidník sp. zn. 8C/31/2014 zo dňa 21.04.2015, rozsudok Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 9C/88/2014 zo dňa 29.10.2014, rozsudok Okresného súdu Žilina sp. zn. 17C/335/2014 zo dňa 15.04.2015, rozsudok Okresného súdu Skalica sp. zn. 5C/178/2014 zo dňa 20.08.2015, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 27C/22/2015 zo dňa 17.02.2015, rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 9C/147/2013 zo dňa 24.11.2014, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 15C/59/2013

zo dňa 11.04.2014, rozsudok Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 10C/14/2014 zo dňa 24.04.2014, a mnoho ďalších, všetky v tomto rozsudku citované rozhodnutia dostupné na <https://obcan.justice.sk/infosud/-/infosud/zoznam/rozhodnutie>, v ktorých súdy v obdobných spotrebiteľských veciach dospeli k rovnakému záveru o nesplnení uvedenej náležitosti v zmluvách o spotrebiteľských úveroch, kde bola splátka úveru vyjadrená rovnako ako v prejednávanej veci, t.j. bez jej členenia na istinu, úroky a iné poplatky). Absencia vyššie uvedených náležitostí má pritom v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Keďže v konaní bolo preukázané že pôvodný žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 700 eur, pričom žalovaný uhradil celkom sumu 202,51 eura, súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi (ktorého aktívna vecná legitímácia v konaní bola preukázaná oznámením o postúpení pohľadávky zo dňa 30.09.2016) iba rozdiel medzi uvedenými sumami, t.j. sumu 497,49 eura, a to spolu s úrokmi z omeškania (keďže žalovaný sa dostal s úhradou svojho dlhu do omeškania) vo výške o 8 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania (§ 517 ods. 1 prvá veta, ods. 2 O.z. v spojení s § 3 nariadenia č. 87/1995 Z.z.), t.j. vo výške 8,5% ročne, a to v súlade so žalobnou žiadosťou odo dňa 05.07.2013 (keďže v tom čase už žalovaný vzhľadom na list zo dňa 26.06.2013, ktorým ho spoločnosť Consumer Finance Holding, a.s. vyzvala na okamžitú úhradu všetkých splátok, bol v omeškani). Vo zvyšnej časti žalovanej sumy 179,86 eura (677,35 eura - 497,49 eura) spolu s úrokmi z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 179,86 eura od 05.07.2013 do zaplata (ako príslušenstva pohľadávky zdieľajúceho jej osud) súd žalobu zamietol.

8. Pre úplnosť súd uvádza, že k žalobe boli priložené aj Všeobecné obchodné podmienky (č.l. 5 spisu), ktoré sú však písané takým drobným písmom, že sú iba ťažko čitateľné. Aj keby však obsahovali niektoré z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nemalo by to žiadny vplyv na rozhodnutie súdu. Z ustanovenia § 9 zákona o spotrebiteľských úveroch totiž jednoznačne vyplýva, že tieto náležitosti musia byť súčasťou samotnej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a nie iného dokumentu (teda ani Všeobecných obchodných podmienok, ktoré nie sú navyše žalovaným ani podpísané, a teda nie je ani zrejme, či s nimi bol pri uzatváraní samotnej zmluvy riadne oboznámený). Všeobecné obchodné podmienky by mali slúžiť predovšetkým k tomu, aby nebolo potrebné do každej zmluvy prepisovať dojednaná technického a vysvetľujúceho charakteru. Nemali by slúžiť k tomu, aby do nich často v neprehľadnej, zložitej formulovanej forme dodávateľ skryl dojednaná pre spotrebiteľa nevýhodné, o ktorých predpokladá, že pozornosti spotrebiteľa uniknú (porov. napr. nález Ústavného súdu ČR sp. zn. I. ÚS 3512/11 zo dňa 11.11.2013). Za úplne neprípustné považuje súd, ak pôvodný žalobca (ktorý Všeobecné obchodné podmienky vopred jednostranne formulárovým spôsobom predpripravil a naformuloval, vrátane zvolenia veľkosti písma) umiestnil do nich esenciálne náležitosti zmluvného vzťahu týkajúceho sa spotrebiteľského úveru (požívajúceho zvýšenú ochranu spotrebiteľa ako slabšej strany zmluvného vzťahu). Pôvodnému žalobcovi nič nebránilo, aby tieto náležitosti uviedol priamo do zmluvy. Pokiaľ tak neurobil, ale uviedol ich vo Všeobecných obchodných podmienkach písaných iba ťažko čitateľným písmom, tak okrem toho, že konal v rozpore so zákonom o spotrebiteľských úveroch, konal za vyššie uvedených okolností aj v rozpore s dobrými mravmi. Zásada poctivosti ako súčasť kategórie dobrých mravov sa totiž okrem iného prejavuje aj tým, že text zmluvy musí byť pre priemerného spotrebiteľa dostatočne čitateľný, prehľadný a logicky usporiadaný, čo platí aj o obchodných podmienkach, pokiaľ majú tvoriť skutočnú súčasť zmluvy.

9. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení § 262 ods. 1 C.s.p.. Žalobca mal v konaní iba čiastočný úspech, a to v rozsahu 73,45% uplatneného nároku (vypočítaný ako rozdiel medzi uplatneným nárokom - suma 677,35 eura, úrok z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 677,35 eura od 05.07.2013 do vyhlásenia rozsudku /vyčíslený na sumu 250,43 eura/, a priznaným nárokom - suma 497,49 eura, úrok z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 497,49 eura od 05.07.2013 do vyhlásenia rozsudku /vyčíslený na sumu 184,05 eura/). Žalovaný mal potom úspech v rozsahu 26,55 %. Po odpočítaní úspechu žalovaného od úspechu žalobcu, súd priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 46,90 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava IV.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.